

| FLYGTNINGENÆVNET |

Dato: 23. april 2021
J.nr.: 21/093626-002
Sagsbehandler: chpe

Notat om det retlige og faktiske grundlag for Flygtningenævnets praksis i sager om nægtelse af forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, til personer fra Syrien.

Flygtningenævnets koordinationsudvalg har siden marts 2011, hvor konflikten i Syrien udbrød, fulgt situationen og udviklingen i Syrien nøje.

I september 2013 besluttede Flygtningenævnet at anse dele af Syrien for omfattet af sådanne kampf handlinger og generaliseret vold mod civilbefolkningen, at der var grundlag for at give opholdstilladelse til asylansøgere fra de pågældende områder alene med henvisning til de generelle forhold. Beslutningen blev truffet med henvisning til baggrundsoplysningerne om forholdene i landet sammenholdt med principperne i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen Sufi and Elmi v. UK (appl. no. 8319/07 and 11449/07).

I juni 2019 behandlede Flygtningenævnet seks prøvesager vedrørende syriske statsborgere fra Damaskus, der havde fået afslag på eller havde haft opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), med henvisning til de generelle forhold i Syrien.

Flygtningenævnet omgjorde Udlændingestyrelsen afgørelse i alle seks sager, idet der forelå individuelle asylgrundlag. De pågældende personer blev derfor meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), eller § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus).

Nævnet udtalte i nogle af sagerne endvidere, at den generelle situation i Damaskus ikke længere var af en sådan karakter, at enhver vil være i risiko for at blive udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse i området. Nævnet tog ikke stilling til, om de ændrede forhold var af helt midlertidig karakter.

I december 2019 behandlede Flygtningenævnet tre sager vedrørende syriske statsborgere fra Damaskus-området, hvor Flygtningenævnet stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse. Nævnet vurderede, at der hverken var grundlag for en opholdstilladelse på baggrund af de generelle forhold eller efter en individuel vurdering.

Nævnet udtalte endvidere i sagerne, at den generelle situation i Damaskus ikke længere var af en sådan karakter, at enhver ville være i risiko for at blive udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 alene som følge af den blote tilstedeværelse i området, ligesom nævnet også vurderede, at de ændrede forhold ikke var af helt midlertidig karakter.

Herefter har Flygtningenævnet behandlet en række sager vedrørende nægtelse af forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse til syriske statsborgere fra Damaskus-provinsen, jf. nærmere statistik opgjort nedenfor.

I februar 2021 behandlede Flygtningenævnet tre sager vedrørende syriske statsborgere fra Rif Damaskus-provinsen, hvor Flygtningenævnet stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse. Nævnet vurderede, at der hverken var grundlag for en opholdstilladelse på baggrund af de generelle forhold eller efter en individuel vurdering.

Nævnet udtalte blandt andet i sagerne, at den generelle situation i Rif Damaskus-provinsen ikke længere er af en sådan karakter, at enhver vil være i risiko for at blive udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse i området, ligesom de ændrede forhold ikke er af helt midlertidig karakter.

De syriske statsborgere, der er omtalt i spørgsmålet, og som er omfattet af de aktuelle sager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse, har typisk haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, med henvisning til de generelle forhold i Syrien.

Udlændingelovens § 7, stk. 3

Efter udlændingelovens § 7, stk. 3, gives der efter ansøgning opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold i tilfælde omfattet af § 7, stk. 2, hvor risikoen for dødsstraf, eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf har baggrund i en særlig alvorlig situation i hjemlandet præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 72 af 1. november 2014) var formålet at indføre en midlertidig beskyttelsesstatus, som er tilpasset beskyttelsesbehovet for personer, der har behov for asyl på grund af en særlig alvorlig situation i hjemlandet, og som giver mulighed for, at disse udlændinge, hvis beskyttelsesbehov er mere midlertidigt, kan sendes tilbage, når situationen i hjemlandet muliggør dette.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår (side 7):

"Udgangspunktet vil fortsat være, at en generel voldstilstand og den blotte mulighed for overgreb som følge af en ustabil situation eller en generel voldstilstand i ansøgerens hjemland ikke i sig selv vil kunne begrunde beskyttelse. Kun i de mest ekstreme tilfælde af generel voldsudøvelse, hvor der består en reel risiko for overgreb alene i kraft af en tilstedeværelse på området, vil udgangspunktet kunne fraviges. Ved vurderingen heraf vil der blandt andet kunne lægges vægt på, om parterne i konflikten anvender metoder eller taktikker for krigsførelse, som øger risikoen for civile tab eller er direkte rettet mod civile, om anvendelsen af sådanne metoder eller taktikker er udbredt blandt parterne i konflikten, om kampene er geografisk afgrænset eller udbredte, og antallet af dræbte civile, sårede og fordrevne som følge af kampene".

Som eksempler på situationer, der vil være omfattet af bestemmelsen, nævnes i lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen (side 20):

”... de sager vedrørende asylansøgere fra Mogadishu, som i perioden fra 2011-2013 fik meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, under henvisning til, at den generelle vold i Mogadishu aktuelt havde nået et niveau, hvor enhver, der vendte tilbage til byen, som udgangspunkt ville være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, alene som følge af den blotte tilstedeværelse, medmindre vedkommende havde tilstrækkelige gode relationer på højeste niveau til magtfulde aktører i byen, der gjorde det muligt for den pågældende at opnå beskyttelse, jf. Sufi og Elmi-dommen.”

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol opstillede i dommen Sufi and Elmi v. UK (appl. no. 8319/07 and 11449/07) fire kriterier for vurderingen af, om enhver person må anses for at være i risiko for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 alene ved den blotte tilstedeværelse på baggrund af den generelle sikkerhedsmæssige situation i området. Kriterierne er:

- Hvorvidt konfliktens parter enten benytter metoder eller taktikker, som øger risikoen for civile overgreb eller direkte tager sigte på civile,
- Hvorvidt disse metoder er udbredte blandt parterne i konflikten,
- Hvorvidt kampene finder sted i geografisk afgrænsede områder eller er udbredte og
- Antallet af civile, som er blevet slået ihjel, såret eller fordrevet som følge af kampene.

Det er navnlig disse fire kriterier Flygtningenævnet har anvendt ved vurderingen af de generelle forhold i Damaskus- og Rif Damaskus-provinsen.

Udlændingelovens § 11

Efter udlændingelovens § 11, stk. 1, meddeles opholdstilladelse efter § 7 med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold her i landet. Opholdstilladelsen kan tidsbegrænses.

Personer, der omfattes af udlændingelovens § 7, stk. 3, vil blive meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som kan forlænges med et år ad gangen og efter tre år med højst to år ad gangen, i hvilken forbindelse det vil blive vurderet, om de generelle forhold i hjemlandet fortsat er af en sådan karakter, at udlændingen har behov for beskyttelse.

En midlertidig opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, ophører, såfremt opholdstilladelsen ikke forlænges.

Der skal på forlængelsestidspunktet foretages en vurdering af, om der aktuelt er et fortsat krav på beskyttelse i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder om en tilbagevenden til hjemlandet vil indebære et overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Vedrørende denne vurdering fremgår det af bemærkningerne til lovforslag nr. 140 af 15. januar 2019 om ændring af udlændingeloven (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for

flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgerere m.v.), pkt. 2.1.2, side 9f., og pkt. 2.3.1, side 17, blandt andet følgende:

- ”Beskyttelsen i artikel 3 gælder ikke kun mod overgreb foretaget inden for statens eget territorium. Det indebærer bl.a., at medlemsstaterne ikke kan udsende en person til et land, hvis der er en konkret og individuel risiko for, at vedkommende der bliver udsat for eller videresendt til behandling i strid med EMRK artikel 3.
- Der stilles ikke krav om fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet, men dog må ændringerne ikke være af helt midlertidig karakter, og nægtelse af forlængelse kan således efter omstændighederne ske, selv om de generelle forhold i hjemlandet fortsat er alvorlige, skrøbelige og uforudsigelige.
- Spørgsmålet om forlængelse af opholdstilladelsen skal fortsat afgøres under inddragelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder relevant praksis fra EMD. I tilfælde, hvor de generelle forhold i sig selv har begrundet beskyttelsen, skal der meddeles afslag på forlængelse, hvis situationen i det pågældende land eller område har udviklet sig på en sådan måde, at der ikke længere grund til at antage, at enhver vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med EMRK artikel 3 alene som følge den blotte tilstedeværelse i landet, og hvis EMRK artikel 8 ikke vil være til hinder herfor. Ved vurderingen i forhold til EMRK artikel 3 vil der bl.a. kunne lægges vægt på en ændring af den væbnede konflikt, der begrundede beskyttelsen, herunder militære eller geografiske ændringer eller et fald i antallet af civile ofre. Udviklingen i det pågældende land eller område vil kunne føre til afslag på forlængelse, selvom situationen fortsat er alvorlig, skrøbelig og uforudsigelig.”

En afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, med henblik på midlertidigt ophold, skal tillige ske under inddragelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder relevant praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Udlændingelovens § 19 og § 19 a

Betingelserne for at inddrage en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7 fremgår af udlændingelovens §§ 19 og 19 a.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, at en tidsbegrænset opholdstilladelse blandt andet kan inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer asylbegrundende forfølgelse.

Af bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.)), punkt 2.5.2, fremgår blandt andet følgende:

”I lyset af at der indføres en midlertidig beskyttelsesstatus i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3, foreslås det, at det præciseres i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, at der ved en afgørelse om inddragelse efter bestemmelsen skal tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen, herunder om opholdstilladelsen er meddelt efter § 7, stk. 1, 2 eller 3. På den

måde tydeliggøres det, at der er væsentlig forskel på, hvilke betingelser der skal stilles for inddragelse alt afhængigt af, om der er tale om konventionsflygtninge, udlændinge med beskyttelsesstatus eller udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus.

Konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, er omfattet af flygtningekonventionen, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, skal for disse flygtnings vedkommende administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1, litra C, om ophør af flygtningestatus.

Det betyder, at inddragelsen af opholdstilladelse alene kan ske, hvis der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

Udlændinge med beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, og midlertidig beskyttelsesstatus efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3, er derimod ikke omfattet af flygtningekonventionen, og der skal således ikke som betingelse for inddragelse stilles krav om, at der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

...

For sådanne udlændinges vedkommende skal der foretages en vurdering af, om der på inddragelsestidspunktet aktuelt fortsat er et krav på beskyttelse i Danmark i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder om en tilbagevenden til hjemlandet vil indebære overgreb i strid med EMRK's artikel 3.

I situationer, hvor spørgsmålet om inddragelse af opholdstilladelsen opstår som følge af en forbedring af de generelle forhold i hjemlandet, kan der efter omstændighederne træffes afgørelse om inddragelse, uanset at forholdene – trods forbedringerne – fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige. Inddragelse vil dog kræve, at ændringerne ikke må antages at være af helt midlertidig karakter.”

Ved lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.) gennemførtes en ny bestemmelse i udlændingelovens § 19 a. Bestemmelsen er affattet således:

”§ 19 a. Når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmark internationale forpligtelser. En opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller 8, stk. 1 eller 2, skal inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 140 af 15. januar 2019), punkt 2.3.2, side 26, fremgår blandt andet:

”Vurderingen af, om en inddragelse vil værke særligt belastende for udlændingen, sker i dag ud fra hensyn opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1. Principperne i § 26 er udtryk for hensyn, som EMD tillægger vægt ved afgørelser i udvisningssager. I visse tilfælde bevarer en udlænding imidlertid efter praksis sin opholdstilladelse, uanset at en inddragelse eller nægtelse af forlængelse ikke ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

Endvidere fremgår det af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, til § 1, nr. 6, blandt andet:

”Den foreslåede bestemmelse indebærer, at inddragelse af opholdstilladelser til flygtninge og familiesammenførte til flygtninge kun undlades, hvis dette vil være i strid med Danmarks internationale bestemmelser. Den foreslåede bestemmelse ændrer således på den vurdering, som skal foretages over for flygtninge som familiesammenførte til flygtninge, når det skal vurderes om en opholdstilladelse kan inddrages som følge af, at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

...

Med dette forslag lægges der op til at indsætte en særlig regel om andet led i inddragelsesvurderingen for så vidt angår udlændinge meddelt opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, samt familiesammenførte til flygtninge. Denne gruppe skal således ikke længere vurderes efter § 26.

...

Formålet med denne del af lovforslaget er således at udvide muligheden for, at en opholdstilladelse kan inddrages, når betingelserne i § 19 er opfyldt. Fremover skal opholdstilladelse meddelt efter § 7 og 8, stk. 1 og 2, og opholdstilladelser for familiesammenførte til flygtninge således inddrages, medmindre det vil være i strid med Danmark internationale forpligtelser.”

Flygtningenævnets vurdering af de generelle forhold i Damaskus og Rif Damaskus

Efter en samlet vurdering af de aktuelle baggrundsoplysninger om forholdene i Damaskus- og Rif Damaskus-provinsen har Flygtningenævnet fundet, at de generelle forhold er forbedret – om end forholdene fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige – ligesom ændringerne ikke findes at være af helt midlertidig karakter.

Flygtningenævnet har ved afgørelsen af sagerne således fundet, at de generelle forhold i Damaskus- og Rif Damaskus-provinsen ikke længere i sig selv kan begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Flygtningenævnet har foretaget en samlet vurdering af situationen i de to provinser på baggrund af de kriterier, der som ovenfor anført er opstillet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og det er således ikke muligt at give en redegørelse for vurderingen af de enkelte relevante kriterier, der er gengivet oven for, og som fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 7, stk. 3.

Baggrundsoplysninger

Flygtningenævnet har en omfattende samling af baggrundsoplysninger vedrørende de lande, Danmark modtager asylansøgere fra. Samlingen opdateres løbende og mindst tre gange årligt. Nævnet følger den generelle sikkerhedssituation i Syrien nøje og optager løbende rapporter fra blandt andet andre landes udlændingemyndigheder, FN-organisationer, nationale og internationale NGO'er/bewægelser, herunder NGO'er med tilstedeværelse i Syrien eller de omkringliggende lande såsom Syrian Association for Citizens' Dignity og Syrian Network for Human Rights. Blandt Flygtningenævnets senest optagne rapporter ses:

- Amnesty International. Annual Report 2020 – Syria. Udgivet den 7. april 2021.
- US Department of State. Country Report on Human Rights Practices 2020 - Syria. Udgivet den 30. marts 2021.

- UNHCR. International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Syrian Arab Republic – Update VI. Udgivet i marts 2021.
- Migrationverket. RÄTTSLIGT STÄLLNINGSTAGANDE - Prövningen av skyddsbehov för personer från Syrien. Udgivet den 21. februar 2021.
- Human Rights Watch. World Report 2021 – Syria. Udgivet den 13. januar 2021.
- Syrian Network for Human Rights. The Most Notable Human Rights Violations in Syria in November 2020 - Syria Is an Unsafe Country for the Return of Refugees and IDPs Due to the Survival of the Same Security Services Since 2011. Udgivet den 4. december 2020.
- The Syrian Human Rights Committee. SHRC documents: 94 people killed in November 2020. Udgivet den 2. december 2020.
- Global Centre for the Responsibility to Protect. R2P Monitor, Issue 54. Udgivet den 15. november 2020.
- Institute of the Study of War. Syria Situation Report: October 28 - November 10, 2020. Udgivet den 13. november 2020.
- Amnesty International. Jordan: Stop forcible transfer of Syrian refugees to a no-man's land in the dessert. Udgivet den 15. september 2020.
- Udlændingestyrelsen. Syria - Security clearance and status settlement for returnees. Udgivet i december 2020.
- EASO. Country Guidance Syria – Common analysis and guidance note. Udgivet september 2020.
- Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic. Udgivet den 14. august 2020.

Flygtningenævnets vurdering af de generelle forhold i Damaskus- og Rif Damaskus-provinsen foretages således på baggrund af en omfattende samling af baggrundsoplysninger. Aktuelt er der flere end 1.400 rapporter optaget på nævnets samling af baggrundsoplysninger vedrørende Syrien, hvoraf alene flere end 400 rapporter er optaget på samlingen siden 2019.

Af rapporterne kan blandt andet henvises til EASO, Country Guidance Syria – Common analysis and guidance note, udgivet i september 2020, side 137, om de generelle forhold i Damaskus-provinsen:

“Looking at the indicators, it can be concluded that indiscriminate violence is taking place in the governorate of Damascus at such a low level that in general there is no real risk for a civilian to be personally affected by reason of indiscriminate violence within the meaning of Article 15(c) QD. However, individual elements always need to be taken into account as they could put the applicant in risk-enhancing situations.”

Tilsvarende fremgår det af rapportens side 137 om de generelle forhold i Rif Damaskus-provinsen:

“Looking at the indicators, it can be concluded that indiscriminate violence is taking place in the governorate of Rural Damascus, however not at a high level and, accordingly, a higher level of individual elements is required in order to show substantial grounds for believing that a civilian, returned to the territory, would face a real risk of serious harm within the meaning of Article 15(c).”

Der kan endvidere henvises til Migrationsverket, RÄTTSLIGT STÄLLNINGSTAGANDE, Prövningen av skyddsbehov för personer från Syrien, udgivet den 21. februar 2021, side 18f., om ændrede risikovurderinger af blandt andet Damaskus- og Rif Damaskus-provinsen:

”Provinser där våldet inte innebär en generell risk

I det följande sker en genomgång av de provinser där en förändrad bedömning görs av säkerhetsläget.

Provinserna Damaskus/Rif Dimashq

I samband med regeringens offensiv mot östra Ghouta i början av 2018, drabbades även centrala Damaskus av attacker. Efter att regeringen tagit total kontroll av provinsen har avmatning skett och någon form av stabilitet inträtt. Regeringen har kontroll över staden och provinsen får anses relativt stabil och oaktat en konflikteskalering i andra delar av landet, är det sannolikt att kontrollen över huvudstaden kommer att vidmakthållas av regeringen. Majoriteten av de vägspärrar som funnits i staden har tagits bort och det finns inga uppgifter om att det finns särskilda restriktioner p.g.a. etnicitet, till exempel för palestinier. Emellertid är t.ex. stadsdelen Yarmouk fortsatt oboeolig och kräver tillstånd för in- och utpassering. I övriga delar har fokus flyttats till att ha kontroll över vägarna in i Damaskus samt i områden i staden där regeringsanställda bor och arbetar. I januari 2019 detonerade två bomber vid två olika tillfällen med ett antal dösoffer till följd. Med beaktande av regeringens kontroll över Damaskus stad och provinsen Rif Dimashq i stort, är det sannolikt att den typen av asymmetrisk krigföring från motståndsfickor kan komma att drabba Damaskus stad även framöver.

...

Sammantaget är Migrationsverkets rättsliga bedömning att risken att drabbas av urskillningslöst våld med anledning av den väpnade konflikten i Damaskus/Rif Dimashq, Dara'a, Hassakah, Latakia, Quneitra eller Suwayda inte är så allvarlig att alla och envar riskerar att drabbas.”

For en god ordens skyld bemærkes, at der efter svensk ret gælder et andet kriterium for inddragelse eller nægtelse af forlængelse af sådanne opholdstilladelser end efter dansk ret.

For en mere detaljeret oversigt over Flygtningenævnets baggrundsoplysninger henvises til nævnets hjemmeside, hvor alle rapporter og artikler kan tilgås.

Flygtningenævnets praksis i sager vedrørende syriske statsborgere kan ligeledes ses på hjemmesiden, ligesom formandsskabets 21. beretning (2012), kapitel 7, formandsskabets 22. beretning (2013), kapitel 7, og formandskabets 28. beretning (2019), kapitel 12, omhandler nævnets behandling af sager vedrørende syriske statsborgere.

Flygtningenævnets vurdering af individuelle opholdsgrundlag

Flygtningenævnet skal ved afgørelsen af hver enkelt sag foretage en konkret og individuel vurdering af, om ansøgeren/klageren blandt andet på baggrund af de foreliggende baggrundsoplysninger opfylder betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2, det vil sige er i individuel risiko for forfølgelse eller overgreb.

Flygtningenævnets koordinationsudvalg har herom ved flere lejligheder udtalt, at det forsigtighedsprincip, der kom til udtryk i nævnets praksis i prøvesagerne fra juni 2019 og siden, fortsat skal finde anvendelse ved behandlingen af sager vedrørende syriske statsborgere. Princippet er formuleret således:

"De syriske myndigheders vurdering af, hvilke borgere der udgør en sikkerhedstrussel, er præget af vilkårlighed og uforudsigelighed, hvorfor der kan være god grund til at udvise forsigtighed ved bedømmelsen og lade en eventuel rimelig begrundet tvivl komme en ansøger/klager til gode."

Udvalget har videre udtalt, at indrejserisikoen i Syrien er en integreret del af risikovurderingen i hver enkelt sag, og at der efter omstændighederne kan være anledning til eksplicit at forholde sig hertil.

Som anført ovenfor skal der i sager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 – ud over vurderingen af asylgrundlaget – tillige ske en individuel og konkret vurdering af, om inddragelsen eller nægtelsen af forlængelse af opholdstilladelsen vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til at udøve sit privat- og familieliv.

Statistik

Flygtningenævnet har i perioden juni 2019 til april 2021 truffet afgørelse i 86 personsager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse meddelt syriske statsborgere fra Damaskus- og Rif Damaskus-provinsen, hvor Udlændingestyrelsen har vurderet, at forholdene i disse områder har ændret sig således, at der ikke er grundlag for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.¹ Flygtningenævnet har stadfæstet Udlændingestyrelsens afgørelse i 39 personsager, omgjort 35 personsager og hjemvist 12 personsager til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen. Flygtningenævnet har således tiltrådt Udlændingestyrelsens afgørelser i lidt under halvdelen af sagerne.

¹ Opgørelsen omfatter alene syriske statsborgere, hvorfor personer, herunder statsløse, som ikke er syriske statsborgere, men som er asylretligt vurderet i forhold til Syrien, ikke er omfattet af opgørelsen. Årsagen hertil er, at udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystem alene registrerer statsborgerforhold. Derimod registreres ikke, hvilket land Flygtningenævnet har vurderet den pågældende i forhold til. En opgørelse over afgørelser truffet af nævnet vedrørende personer fra Syrien forudsætter således en manuel gennemgang af samtlige afgørelser truffet af nævnet i perioden.